

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה	
19:58	19:16	18:05	ירושלים
19:55	19:17	18:23	תל אביב
19:54	19:17	18:22	חיפה
19:54	19:17	18:22	באר שבע

שבת ראש השנה | א' תשרי תשפ"א | גליון 689

מאמר ראש הישיבה

ממליכים את אבא

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

מאוד, משברים או חסרונות עמוקים וכואבים - אז קשה מאוד לקבל את האמונה שהכול לטובה, קשה מאוד לומר תודה, וכל שכן לרצות את מה שה' עושה איתך.

המשל הפשוט והחזק ביותר

אבל כאשר אתה זוכר את המשל הפשוט של אב אוהב לבנו, ואתה מזכיר לעצמך שה' הוא אבא אוהב וכמו כל אבא הוא רוצה שיהיה לך הטוב ביותר ושהוא מצטער כשצד לך - קל לך להבין ולקבל שגם הדברים הקשים ביותר שעוברים עליך, גם הם מאותו אבא אוהב ולכן הן בוודאי הטוב המושלם והמוחלט, ואתה יכול לומר בפה מלא: "ריבונו של עולם, אני סומך עליך שאתה בוודאי יודע מה טוב לי ואתה בוודאי עושה רק את מה שהכי טוב לי וגם הדברים הקשים הם בוודאי לטובתי, ולכן מה שאתה רוצה גם אני רוצה".

ובזה אתה ממליך את ה'.

נמצא שרק כאשר אתה מאמין שה' הוא אבא רחמן ואוהב, רק אז אתה יכול לקבל גם את המאורעות הקשים בחיים שלך באהבה. ונדייק עוד יותר:

רק כאשר אתה מאמין שה' הוא אבא אוהב - רק אז אתה יכול להמליך אותו באמת!

רוצים גם את יום הדין

ראש השנה הוא יום הדין. דין זה לא דבר נעים. הכול נגזר בראש השנה גם הדברים הקשים ביותר שלא יבואו ולא יהיו לעם ישראל - הכול נגזר ביום הדין כמו שאומרים בתפילת "ונתנה תוקף": "מי יחיה ומי ימות..." וכו'. ודווקא בגלל שזה יום הדין לכן זהו גם יום המלכת ה', כמו שביארנו, שאת ה' לא ממליכים רק על החסדים, אלא גם על הדינים והקשיים כמבואר בגמרא ובהלכה.

לכן ראש השנה זה הזמן המתאים ביותר לומר לה': "מה שאתה רוצה גם אנחנו רוצים. לא רק כאשר הכול מובן לנו וכאשר החסדים גלויים, אנחנו מאמינים באמונה שלימה שגם הדינים שלך הם לטובתנו, כי אתה אבא אוהב ואתה לא עושה רע לילדים שלך, וצר לך כאשר צר לילדים שלך, ובוודאי גם הדינים הם הטוב המושלם. ולכן אנחנו רוצים בדיוק את מה שאתה רוצה".

מה זה מלך?

האחים אומרים ליוסף הצדיק: "המלך תמלך עלינו אם משול תמשול בנו?" מה ההבדל בין מלך לבין מושל? מסבירים המפרשים שמלך שולט ברצון העם, העם רוצה בו ובוחר בו. ואילו מושל שולט בכוח ובכפייה, העם לא רוצים אבל אין להם ברירה.

כשהמושל מצווה משהו על העם, כולם נשמעים לו, לא בגלל שהם רוצים אלא בגלל שהם מפחדים. אבל כשהמלך מצווה, כולם רוצים לקיים את ציוויו, כולם חשים זכות עצומה לקיים את רצון מלכם.

כאשר המושל מבצע מהלכים בכלל ובפרט - העם חורקים שיניים ומקבלים זאת בעל כרחם; אבל כשהמלך מבצע מהלכים - כל העם חפץ בהם וגאה בהם.

אנו עומדים ערב יום הדין הגדול, יום ראש השנה, שהוא היום שבו אנחנו ממליכים את ה' עלינו. ה' שולט בעולם אם נרצה ואם לא נרצה, זה לא תלוי ברצוננו כלל. אבל ה' רוצה שתתגלה מלכותו, שהוא לא יהיה מושל אלא שהוא יהיה מלך. וזה תלוי בנו! כי בשביל שה' יהיה מלך - בשביל זה צריך עם שיִרְצֵנו. להמליך את ה' זה אומר לקבל את מה שהוא רוצה ואת מה שהוא עושה ברצון מלא, "בדעת שלימה ובנפש חפצה".

מהי העֲדָת על המלכות?

ולא מדובר כמובן לקבל את רצון ה' בשעה שזה טוב

עבורנו. זו לא בעיה. לא קשה לאהוב את הטוב שיש לך בחיים, ולכן זה לא מעיד על המלכת ה'.

מה מעיד על המלכת ה'? כשאתה מקבל ורוצה את מה שה' רוצה גם כאשר הדברים לא מסתדרים לך ולא מובנים לך - גם אז אתה סומך על המלך שלך ולא מערער אחרי הנהגתו, כי אתה סומך עליו שהוא רוצה אך ורק בטובת העם. זה סימן למלכות.

לכן אומרים חסידי ברסלב שהמילה "המלך" היא ראשי התיבות של המילים: "כל מאורעותיו הם לטובתו". כי הידיעה שהכול לטובה - היא הבסיס להמלכת ה' כלומר לקבלת את רצון המלך באהבה.

ה ק ד מ ה להמלכת ה'

בשבועות האחרונים עסקנו ביסוד באמונה שצריכים להאמין שה' אוהב אותך כְּאָב אוהב. וכתבנו שזו האמונה שעומדת בבסיס התודה ובבסיס האמונה שהכול לטובה. אתה לא יכול להאמין שהכול לטובה ולומר תודה כאשר אתה לא מאמין שה' אוהב אותך באמת ורוצה אך ורק בטובתך. בלי שאתה מאמין שה' הוא אבא אוהב, ושצר לו בצערך, ושהוא שמח בשמחתך - בלי זה אי אפשר לרצות באמת את מה שה' רוצה.

במאורעות רגילים גם אם אינם נעימים, זה עוד קל להתחזק באמונה שהכול לטובה ולומר תודה, גם אם לא חידדת בעצמך את האמונה שה' הוא אבא אוהב ועושה רק את הטוב ביותר עבורך.

אבל כאשר עוברים ניסיונות קשים מאוד או ארוכים

כשאתה מקבל ורוצה את מה שה' רוצה גם כאשר הדברים לא מסתדרים לך ולא מובנים לך - גם אז אתה סומך על המלך שלך ולא מערער אחרי הנהגתו, כי אתה סומך עליו שהוא רוצה אך ורק בטובת העם.

כל יהודי

אני אוהב

בדיחות הדעת

פרסום ראשוני: הממשלה שוקלת השנה לבטל נטילת ערבה בחג הסוכות, הסיבה לטענת הממשלה כי לערבה יש תסמינים אין לה טעם וריח.

לא ידע לענות. את המושג "תפילה בכוונה" אפשר לחלק, באופן כללי, לשני סוגים של כוונה: הסוג הראשון של "כוונה" הוא תשומת לב לפירוש המילים. כלומר, להבין את המשמעות של המילים שמוציאים מהפה בזמן התפילה ולהתרכז במשמעות שלהן. זו המשמעות של "כוונה" - להתכוון למה שאומרים, לומר את המילים בתשומת לב ולא לתת למחשבות לטוטט.

יש המון רמות ב"כוונה" הזו, כיוון שהטקסט של התפילה הוא קדוש ועמוק ויש בו הרבה רמות של הבנה. הרמה הבסיסית ביותר היא הבנת הנקרא הפשוטה, שזה הפירוש הפשוט של כל מילה ושל הברכות והקטעים השונים בתפילה, ויש גם רמות עמוקות מאד של סודות קבליים וכוונות נסתרות שרמוזות בין המילים והמשפטים של התפילה. הסוג השני של "כוונה" בתפילה הוא לכוון את הלב. זאת אומרת, לתפוס את משמעות המעמד של התפילה, ולהבין מה הרעיון הרוחני שעומד מאחורי התפילה שאנחנו מתפללים, ולנסות לתרגם את התחושות שחשנו בתפילה להשפעה חיובית על החיים בכלל. ואת שני הדברים הללו עלינו, הן ההורים והן המורים לחשוב איך מנחילים לילדים ולתלמידים שלנו.

אלו דברים שיש להם שיעור

הורים יקרים, עלינו לדעת כי רוב ככל הילדים בגיל הצעיר, אינם מבינים את תוכן התפילה ואת הסדר של הקטעים, מאחר, הם מעולם לא למדו את ביאור התפילה, את הבנת החלקים שבה, ומילים רבות, ניבים וביטויים מהתפילה אינם "בלשון המדוברת". לכן חוסר הבנת התפילה גורם לחוסר חשק להתפלל ולכן רואים ילדים שפתאום באמצע התפילה "נתלשים" ועוברים ל"עולמות עליונים" של חלומות ודמיונות. לכן, חובה על כל הורה ומחנך להשקיע זמן תוך כדי התפילה, ובשיעורים נוספים על מנת לבאר ולהסביר את מהלך ותוכן התפילה. והכל כמובן בצורה פדגוגית, מושכת ומעניינת. בהצלחה!

הרב אבוהצירא - יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצירא

שערי תפילה פרק יז'

קוביית שוקולד ופתק.

יליד הראשון היה כתוב בפתק- "אל תאכל את השוקולד",

יליד השני- "תשמור על השוקולד"

ויליד האחרון- "אל תאכל את השוקולד, כי אנחנו צריכים אותו לסוף הבדיקה".

כל ילד נכנס לחדר אחר למשך שעה שלימה, מה לדעתכם קרה בסוף? צדקתם! הילדים שלא הסבירו להם למה לא לאכול, אחרי חצי שעה בערך, אכלו את השוקולד או זרקו אותו. אבל הילד שהסבירו לו, שמר על השוקולד עד הסוף. מהניסוי, אנו מסיקים מסקנה ברורה! אם אנחנו לא מבינים מה אנחנו עושים- אנחנו מתקשים לעשות. אם אנחנו מבינים מה אנחנו עושים- אנחנו עושים אותו טוב יותר.

חוסר שייכות מחוסר הבנה

ולכן ברור שאם הילד לא מבין את התפילה והוא רק "קורא" אותה כפי שקראתם אתם את מאמר הפתיחה על ה"זרחון חמצוני", אין פלא שהוא לא מוצא בה עניין, מנסה להתחמק ממנה או מבקש לצאת החוצה. אבל אם הילד מבין מה הוא אומר בתפילה, בוודאי זה עוזר לו להתפלל טוב יותר.

טוב, נשאר לנו לבדוק, מה "מצב ההבנה" אצל הילדים שלנו: ובכן, צר לי להודיעכם כי מצב "הבנת התפילה" אצל רוב הבנים-נמוך. ולא בגלל בעיה בהבנה, אלא בעיקר מחוסר לימוד. שאלו בבקשה כל ילד מזדמן אפילו על המושג המופשט "תפילה בכוונה". אם הוא לא ענה לכם "לא יודע" סביר להניח שהתשובות שתקבלו יהיו: "עם האצבע בפנים", "בקול רם", "במנגינה", "כלי להוציא את העיניים מהסידור" ועוד כהנה וכהנה.

תפילה בכוונה

את התשובה הפשוטה: "תפילה בכוונה היא: תפילה תוך כדי שחושבים על מה שאומרים" מתוך עשרים וכמה הילדים ששאלתי בזמנו, כמעט אף אחד מהם

במהלך הזרחון החמצוני, אלקטרונים עוברים בין מולקולות לאורך מערכת העברת האלקטרונים, שנמצאת על הממברנה הפנימית של המיטוכונדריון. כאשר המולקולות מקבלות ומוסרות אלקטרונים, הן גם קושרות יוני מימן מהמטריקס של המיטוכונדריון... בזמן שהיונים חוזרים למטריקס דרך חלבוני סיטואט, האנרגיה המשתחררת בעת הזרימה מנוצלת ליצירת...

ילו הַעֲזֵ וְהַפְשֵׁרָה

קוראים יקרים, הכל בסדר זה לא טעות! פשוט רציתי לעניין אתכם קצת ב"זרחון צמוד להעברת אלקטרונים" נו, מה דעתכם, ממש מעניין לא? בוודאי תסכימו איתי, שכל אחד מאיתנו נמשך למה ש"מדבר" אליו, אם מישהו מאיתנו יכנס "בטעות" להרצאה והנשוא יהיה "זרחון חמצוני" כמו בקטע הפתיחה למאמר, הרי ייקח לו בדיוק מספר שניות להבין שהוא טעה בכתובת ומיד יצא מחדר ההרצאות. חשבנו פעם על מה הילד שלנו חושב בזמן שהוא מתפלל, יכול מאוד להיות שהוא לא אוהב, או שקשה לו להתפלל, בגלל שהתפילה "לא מובנת לו". תשמעו סיפור: לפני מספר שנים בחופש הגדול, התפללתי עם הבן שלי בבית תפילת שחרית, הוא היה אז בערך בן 5, כשהגענו למילים: "בְּלִי יִרְאֵשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְלוֹ הָעֶזְ וְהַפְשֵׁרָה" בתפילת "אדון עולם" לפתע הוא אמר לי: "אבא אתה יודע שבמשרד של הרב גד יש הרבה פרסים יקרים?!" לא הבנתי בדיוק איך זה קשור לתפילה, הנהנתי לו בראשי והמשכנו את התפילה. הקטע של המשרד באמצע "אדון עולם" חזר על עצמו גם למחרת, והבנתי שיש פה "משהו". כשהוא סיים את התפילה אמרתי לו: "בא נגיד עוד פעם את אדון עולם" ואז שמעתי שהוא אומר "וְלוֹ הָעֶזְ וְהַפְשֵׁרָה..." ו"המשרד" מזכיר לו את הפרסים היקרים שנמצאים במשרד של מנהל התלמוד תורה שלו...

מבינים

עשו פעם איזה "משחק ניסויי". נתנו לשלושה ילדים

חוק התודה!
החוברת המשודרגת

החוברות שזרזו לך את הישועה

להזמנות:
052-2240696

ילדון חידודון

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

הסיפור שלי פא ב"ב

אבא קרא לי באותו היום שבו קרה הסיפור שלי, וביקש ממני שאבצע שליחות עבורו ואמסור דבר מה בכתובת מסוימת. לצורך כך הוא גם דאג לי לאופניים שלוויו מקרוב משפחה לצורך השליחות.

היו אלו אופניים חדשות ויקרות שלא כל ילד או נער זוכה לרכב על כאלו, בשבילי זו הייתה חוויה של ממש. יצאתי לדרך שמח וטוב לב על הזכות לקיים מצוות כיבוד הורים וגם על הסיבוב באופניים. הגעתי לכתובת וחייגתי לאבא מהטלפון שהוא צייד אותי.

תוך כדי שיחה אבא הסביר לי מה לעשות. הנחתי את האופניים בכניסה לבנין, עליהם את הקסדה ועליתי לדירה המבוקשת. אבא איתי עדיין על הקו ואני מפרט לו את כל צעדי. 2 דקות עברו ואני כבר למטה לכיוון האופניים.

אלה שצעקה פלחה מגרונה היישר לאוזנו של אבא שעל הקו. "אבא האופניים נגנבו, הקסדה זרוקה על הרצפה, מה אעשה?". סרקתי בעני את השטח, אין זכר לאופניים ולגנב. אבא ניסה להרגיש ואמר שיודיע לקרוב משפחה שהוא יקנה לו אופניים חדשות. ניתקתי את השיחה והתחלתי לשרך את רגלי שנעשו כבדות לכיוון הבית... תוך כדי הליכה מחשבות רצו במוחי על הצער והפסד שנגרם דרכי, רציתי לקיים מצווה והנה נזק נגרם על ידי. מפה לשם החלו מחשבות מסוג אחר

לעלות בראשי: "אתה הרי מכיר את חוק התודה של הרב שלום ארוש, אומרים תודה על הייסורים, ואם ירצה השם תבוא הישועה."

התחזקתי. התחלתי לומר תודה רבה להשם על הטובות שגמלני, על המצווה שעשיתי ועל האופניים שנגנבו בין רגע. הודיתי על הצער שנגרם לי עקב גניבת האופניים. הודיתי והודיתי שוב ושוב, כמובן שבסיום אמרתי את "מזמור לתודה" פרק ק' בתהילים. כבר הספקתי להתקדם כברת דרך ארוכה כשלתפע הטלפון מחייג, ענית לאבא, קולו היה שמח ומרוגש והוא סיפר: "בני היקר איך מבין את גדל הנס שאירע ברגעים הללו."

"כשסיפרת לי על גניבת האופניים מיד הודעתי זאת לבעל האופניים. הוא החליט לצאת לסיבוב ולחפש את הגנב, זמן קצר של חיפושים מאכן ולשם כשלתפע הוא קלט את האופניים שלו עם נוסע זר שהיה למעשה "הגנב". למרבה הנס הוא הצליח לארוב לו, עצר אותו ולקח ממנו את האופניים. על הגנב נפל פחד נורא והוא ברח מהר. תשמע ממש קרה פה נס גלוי."

"אבא היקר", ענית לו כשכולי מרוגש, "באותם רגעים שהוא חיפש את האופניים, אמרתי את חוק התודה שלמדנו מרוב שלום ארוש שליט"א, אני מאמין באמונה שלימה שבזכות זה הייתה לו סיעתא דישמיא למצוא את האופניים". הודיתי להשם שוב ובעיקר התחזקתי במעלת התודה והודאה.

זוכים אנו לקבל שנה חדשה וברוכה "שהחיינו וקיימנו" - נודה ונברך בשמחה. כמה פעמים ברכה זו נשמע, בשני ימי ראש השנה?

תשובה פרשת כי תבוא: 'את ה' האמרת היום... וה' האמירך היום' (כ"ו, י"ז-י"ח). רש"י: 'אין להם עד מוכיח במקרא ולי' נראה שהוא לשון הפרשה והבדלה; אכן עזרא- 'משלשן גדולה'.

הזוכה: ברוך הרטמן, ירושלים

al5308000@gmail.com | 02-5812252

- חיזוקית -

ר"ה- סגנון עצום ליום הדין

בעל ה'צמח צדק' היה אומר
ש'קבלה טובה' שמקבל האדם על עצמו בימים הקדושים האלו הוא 'המלבוש החדש לנפש החדשה', לשנה החדשה.

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

פטרונות יש לשלוח למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252

יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

מדור ילדים שעשועון מגוון

מבוך שערי רצון

A maze puzzle with words at the intersections. The words are: רצון, אין, חדש, צבי, ינון, ואליה, תבכה, תצחק, הר, הבן, לעולה, רעש, חניה, קישור, ברה, עץ, חיפוש, דרך, זמן, יש, לבטוח, תרחק, העשרה, שקט, ענה, שבר, בתוך, ענף, כבוד, חקר, שוטח, דף, עין, עט, אילה, צומח, עשרה, ליבי, ליבך, שקל, בחוץ, גדוש, תפוח, חוויה, יצחק, איתן, שושנה, סוסך, חשד, שחק, שרה, נקשרה, גדל, חיבור, עשן, ישב, רוח, מים, אש, כח, ליל, ארץ, כבוי, זורח, רצוף, רימון, שופר, יחפוץ, אור, לציון, לשלוח, עפר, שילוח, ברכה, עצב, גאולה, פעיל, צץ, רץ, לוי, שלכת, תקיעה, איש, עוקד, קשור, קפה, מעיין, טובה, שלוה, פוקד, שמש, עוקד, בחיל, מנחם, צבא, שלישי, קוד, והנעקד, חץ, מבוך, שמחה, רש, שובב, דבש, סוכר, כוכבים, כפיים, נושא, ידיים, רביע, מדבר, והמזבח.

במבוך הזה הדרך סלולה רק למילים הנמצאות בפיוט- "עת שערי רצון" (בצורתם המדוייקת)

נציגות של חסד

הוא
להציל
מהתאונה

איך
יכול
את בנו שיצא
ללא נזק?

הנציגה הציעה לערוך פדיון נפש, הסבירה לאב הכאוב על מעלת הפדיון והבטיחה להעביר את השם של הילד לפדיון אצל הרב וכן לארבעים יום תפילה בכותל.

האב כמובן אישר את התרומה והודה לנציגה שזיכתה אותו במצוות הצדקה שהיא במצבו כמים קרים לנפש עייפה... לאחר כמה שעות התקשר האב והודיע שבפיו בשורה טובה. בדיוק שעה אחרי שאישר את התרומה הילד פקח את עיניו ואמר: "אני רוצה לדבר עם הרב שלום ארוש" האב היה המום ומופתע... מהיכן הילד מכיר את הרב???

אי שם, במשרדים בירושלים, יושבות הנציגות עם היד על הטלפון והיד השנייה על הלב. הא לכם מהניסים שבכל יום.

פדיון שהציל

לפתוח תיק ברבנות. אחד הטענות של הבעל היה שהוא מתנגד בכל תוקף לכך שאשתו תתרום ותקיים מצוות הצדקה.

נציגת עמותת "חוט של חסד" שוחחה עם האישה, חיזקה אותה ועודדה את רוחה. הנציגה לקחה את שמותיהם של בני הזוג לתפילה 40 יום בכותל. ואמרה לה שבזכות המצווה תזכה לראות ישועות גדולות. ואכן התרומה נסגרה והשמות העברו לפדיון ותפילה.

הגיע מועד הדיון, עמדה האישה והתפללה שבזכות התרומה השם יעשה ניסים והכל יתהפך לטובה. ואכן כך היה. ב"ה הדיון התהפך לטובה, הבעל חזר בו והתרצה ובני הזוג חזרו לחיים של שלום בית אמיתי.

צדקה מצילת חיים

על הקו הטלפון במרכזית "חוט של חסד" היה אב נסער וכאוב הוא סיפר שבנו נפגע בתאונה קשה והוא מחוסר הכרה, האב ביקש "עזרה ראשונה" אבל מסוג רוחני, כי את העזרה הראשונה הרפואית הוא קיבל מצוותי הרפואה.

נציגת "חוט של חסד" ממשרדי הרב ארוש שליט"א הייתה זו שיזמה את השיחה ורצתה לזכות עוד לקוחה. תפסת אותי ביום מתאים, ממש נשלחת כמושיע משמים". כך סיפרה הלקוחה. "היום בצהריים יש לבעלי דיון בבית שמשפט, כמו שאת מבינה זה ענין מורכב ולא פשוט, אני חייבת עצה מה לעשות להצלחתו".

"אכן הכל מושגח משמים" ענתה נציגת המוסדות "פדיון נפש אצל הרב ארוש שליט"א זה העצה הטובה ביותר לסייע לו." הפדיון בוצע, שמו העבר לפדיון נפש אצל הרב.

בשעות אחרי צהריים צלצל שוב הטלפון במשרד. אני רוצה להודות לנציגה" אמרה האישה כולה נרגשת "קרה לנו נס ופלא, אני מאמינה שזה בזכות הפדיון, בעלי יצא זכאי בדיון ושוחר לאלתר, תמסרו לרב המון תודה, ותודה לנציגה שזיכתה אותי".

יש עניין שיתהפך לטובה

בני זוג אשר שלום בית לא היה מנת חלקם, החליטו

שו"ת על ידי הרב שלום ארוש שליט"א
ניתן לשלוח שאלות במייל
me5812210@gmail.com
או כמסרון לנייד 052-6672221

שו"ת אקטואלי
מענייני דיומא

אני מבקש מכבוד הרב עצה בשביל להתרפא.

תשובה: אתה חייב לעשות את החוק של התורה בכל יום. וגם תעשה תשובה בכל יום. ז"א - רבע שעה לומר תודה על הייסורים שיש לך, כמו שאנחנו תמיד מסבירים איך אומרים תודה, בנחת. אח"כ שמונה פעמים מזמור לתודה. אח"כ רבע שעה תבקש: "רבונו של עולם תמחל לי על כל החטאים ועוונות ופשעים שבגללם אני חולה, ותרחם עליי שאני אזכה לדעת על מה לעשות תשובה".

כמובן שתראה ללמוד איך עושים את החוק של התורה, וגם תעשה בכל יום תשובה, אני לא רוצה להכביד עליך ולכן אמרתי לך רק רבע שעה שתתעסק בתשובה, אבל אם אתה יכול יותר אז ודאי שבהתבודדות של התשובה תאריך יותר, תבקש מה: "תמחל לי! תראה לי מהו העוון! תרחם עליי! אין דבר כזה! אין ייסורים ללא עוון! בטוח שיש לי משהו לתקן! אני מתחנן בפניך! תעזור לי! תמחל לי! תעשה איתי חסד! תראה לי מהו העוון! אני רוצה לעשות תשובה שלמה!". וזה אחרי שעשית רבע שעה תודה ושמונה פעמים מזמור לתודה.

בע"ה, אין מציאות שלא תראה ישועה! אם אדם מקבל את הייסורים באהבה ואח"כ עושה תשובה - אין מציאות בעולם שהוא לא יראה ישועה, זה חוק בעולם! בהצלחה!

איך להתחזק למרות הייסורים, ועצה לטפל באלרגיה?

לבוא עולם: "זה מה שאתה רוצה? אני גם רוצה את הייסורים האלו!".

ואם אתה לא יכול להגיד ככה זה סימן שעוד אין לך את האמונה שה' אוהב אותך. אז תחזור ותתפלל על זה: "תן לי אמונה שאתה אוהב אותי!". ומשם תתחנן: "רבונו של עולם אני רוצה להגיד לך 'אם זה מה שאתה רוצה אני גם רוצה, ולהגיד לך תודה מכל הלב! ".

כשיש לי באופן אישי איזו בעיה אני אומר לקב"ה: "אני לא רוצה כלום! אני רוצה רק אמונה! כלום אני לא רוצה! לא רוצה ישועה וכלום, אני רוצה רק אמונה!".

ומה זה אמונה? שצר לך בצער שלי, ואתה רוצה בהצלחה שלי, ואתה תשחם בהצלחה שלי, ושאתה אוהב אותי באמת, ובכח האמונה הזו אני רוצה מה שאתה רוצה!

זה מה שאני רוצה! אני רוצה אמונה! זה מה שאני מבקש ממך! אני לא רוצה שום דבר אני רוצה אמונה!

שאלה: אני סובל מאלרגיה מעל שמונה שנים, הרופאים הרימו ידיים מהמקרה שלי, זה מצער אותי מאוד, קשה לי מאוד עם האלרגיה הזו בחיים.

שאלה: איך אפשר להתחזק באמונה ולדעת שה' באמת שומע את התפילות, עוברים עליי ייסורים והכל מאוד חשוך לי.

תשובה: עצתי היא שתיקח את העניין הזה של החוק של התורה, כמו שהסברתי ותגיד ככה: "רבונו של עולם, אני רק בנאדם! אתה אלוקים, ואני רק בנאדם! כמו שבדאי היה צר לי בצער של הילדים שלי! אם הבן שלי היה ככה עובר מה שאני עובר ודאי שהיה צר לי. ובוודאי אני מאמין באמונה שלמה שצר לך! ולמרות שצר לך, אתה מחליט שאני צריך לעבור מה שעובר עליי לטובתי! בורא עולם, תן לי את האמונה שוודאי צר לך! ושאי אגיד לך תודה על הייסורים!".

זה נקרא אמונה! כי רק אמונה מבטלת את כל הייסורים! החוק של התורה מבטל את כל הייסורים! ותלך ככה לפי הסדר, "הרי אתה רוצה! כי אני בתור בנאדם בטח רוצה שהבן שלי תהיה לו הישועה הזו כמו שאני רוצה! אז ודאי שגם אתה רוצה. ובכל אופן, אף על פי שאתה רוצה, אתה לא נתן לי. אז זה ודאי לטובתי! ריבונו של עולם תן לי להגיד לך תודה מכל הלב!".

עד שתגיע לשלב של החוק של התורה, להגיד

"ושמחת בחגך והיית אח שמח"

בחג סוכות מעניקים לאחים שלנו

**שותפים לשמח משפחות בחג
הצטרף גם אתה: 02-5308000**

מוסדות "חוט של חסד"

בראשות הרב שלום ארוש שליט"א

**אזרכים אתכם
בזכות שנה טובה ואתוקה
כתיבה וחתימה טובה**

ומודים לכם על תרומתכם הנדיבה

הסדרה שלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

חינוך לשמחה

זוג הורים באו אלי שאייעץ להם בחינוך הילדים. אמרתי להם: העצה הראשונה שלי אליכם, היא לעבוד את ה' בשמחה. הם התפלאו - מה שייך זה לחינוך הילדים? עניתי להם: אם תעבדו את ה' בלי שמחה, אולי תישארו דתיים, וגם זה רק "אולי", אבל הילדים שלכם כמעט בטוח יעזבו את הדרך, מפני שהם לא ראו את שמחת היהדות בחייהם. נמצא, שיסוד גדול בחינוך זה פשוט להיות בשמחה, ולראות איך להכניס לילד את מצות השמחה וההודאה על המצוות, לשמוח בכל נקודה ביהדות. אם ההורים לא הולכים בדרך הזו, העיקר חסר מהספר.

ובשביל שיוכלו ההורים להראות לילדים שלהם את האור של שמחת המצוות, הם צריכים בעצמם לעבוד על מדת השמחה. כי שמחה זו מידה שצריכים לעבוד עליה. אין כמעט מציאות שהאדם יהיה בשמחה תמידית בלי עבודה על זה. אולי יהיו זמנים שהוא חושב שהוא שמח, כי הוא הצליח במשהו או קבל ירושה וכד'... אבל זו לא שמחה אמיתית. שמחה אמיתית זו שמחה ששמח תמיד בחלקו, ולא רק כשהולך לו. להיות בשמחה תמידית בכל ניסיונות החיים, עליות, ירידות, קשיים וכו'.

כי ילדים צריכים לגדול באווירה של אהבה ואריכות אפיים, בשביל שיהיו בריאים בנפשם ויצליחו בחיים.

בשביל שתהיה לאשה סבלנות לילדים שלה, היא רק צריכה לזכור דבר אחד: הילד הוא ילד! ותזכיר לעצמה: גם אני הייתי ילדה ועשיתי בדיוק את אותם תעלולים ושטויות, ולא העליתי כלל על דעתי הילדותית שיש בזה משהו רע. ישנם הורים מסכנים, שעייפים מן החיים ומר להם בחיים, והם מסתכלים על הילדים בהסתכלות לא נכונה; לוקחים את הדברים באופן כל כך אישי, דנים אותם לכף חובה בצורה נוראית, ופשוט שוכחים שגם הם היו ילדים, עד שמתחילים להתנכל לילדים, לכעוס עליהם ואף לשנוא אותם. זה דבר שהדעת לא סובלת - שההורה יכול כך לשנוא את ילדיו. אדם ששונא את הילדים שלו, זה כמו שהוא שונא את עצמו. ישנם הורים שמעירים לילד בצורה מזלזלת כמו: תישן! תלך מפה! תזוז כבר! אל תעשה רעשי תקום כבר! מה, עוד לא קמת? במילים אחרות - ההורה חושב שהוא מפקד בצבא, ודורש מהילד שיקפוץ ויגיד לו: כן, המפקד! הורה זה צריך לבדוק קודם את עצמו: הרי גם לך יש יצר הרע ואתה קם מאוחר, לך מותר לעשות מה שאתה רוצה? התאוות שלך מותרות אם ההורה הוא קצת אמיתי, הוא יראה שכל ההערות שמעיר לילדים, הוא בעצמו נגוע באותן נקודות, והוא רוצה שהילד שלו יתנהג כמו גדול, אפילו יותר ממנו....

זה אפשרי אך ורק על ידי עבודה: מומלץ מאד ללמוד בספר "בגן החכמה" שכתבתי, שהוא מדריך מעשי איך להיות תמיד בשמחה, ולהתפלל על שמחה, ולעשות את כל העצות להיות בשמחה.

זה מובן לכל בר דעת, שכאשר הילד גדל להורים עצובים ומדוכאים, הוא מבין שזו "לא מציאה" להיות יהודי, והעובדה, שהוריו "דתיים" לגמרי, וגם "חרדים", והם לא שמחים בכלל. אז למה שיחיה ככה? וכי מגיע לו עונש להיות מדוכא, בזמן שהוא רואה בחוץ, בעולם השקר, איך אנשים כביכול שמחים ונהנים מהחיים? אבל כאשר ההורים בעצמם עובדים על השמחה ורוקדים ושרים, ושמחים בכל מצוה שעושים, ומודים מתוך שמחה שזכו לקיים מצווה, ואבא שר זמירות ומהלל את ה', ואמא שרה ושמחה, זה נחקק בילדים, והם רואים שטוב להורים להיות יהודים, שאלו חיים טובים, ובאופן טבעי הם רוצים להיות כמו אבא ואמא. היסוד הבא שלמד הוא: גידול הילדים לאט לאט ובסבלנות! כאשר ההורה נמצא במצב של חוסר סבלנות לילדים שלו, אלו ייסורים גדולים מאד בשבילו, במיוחד כשמדובר באמא - שהרי הבית הוא המקום של האשה, ואם במקום שלה אין לה נחת רוח, זהו צער גדול. וכמוכן, גם לילדים זה גורם פגם גדול, כאשר להורים אין סבלנות אליהם,

רבי אמנון ממגנצא א' דראש השנה ד' תשעב

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

יוצא הצורך ויקצצו את פרקי אצבעות ידיו ורגליו, ועל כל פרק ופרק היו שואלים לו: "התחפוף עוד, אמנון, להפך לאמונתנו?" ויאמר: "לא" ויהי ככלותם לקצץ ציווה הרשע להשכיב את רבי אמנון במגן אחד וכל פרקי אצבעותיו בצידי, וישלחה לביתו. הכי נקרא שמו רבי אמנון, כי האמין באל חי וסבל על אמונתו ייסורין קשין מאהבה, רק על הדבר שיצא מפיו. אחר הדברים האלו קרב מועד והגיע ראש השנה ביקש מקרוביו לשאת אותו לבית הכנסת עם כל פרקי אצבעותיו המלוחים ולהשכיבו אצל שליח ציבור, ויעשו כן. ויהי כאשר הגיע שליח ציבור לומר הקדושה: "וחיות אשר הנה" אמר לו רבי אמנון: "המתן מעט ואקדש את השם הגדול", ויען בקול רם: "ובכן לך תעלה קדושה", כלומר שקידשתי את שחקך על מלכותך ועל ייחודך, ואחר כך אמר: "ונתנה תוקף קדושת היום", ואמר: "אמת כי אתה דיין ומוכיח", כדי להצדיק עליו את הדין, שיעלו לפניו אותן פרקי ידיו ורגליו, וכן כל העניין. והזכיר: "וחותם יד כל אדם בו ותפקוד נפש כל חי", שכן נגזר עליו בראש השנה. וכשגמר כל הסיילוק נסתלק ונעלם מן העולם לעין כל ואינו כי לקח אותו אלוהים. אחר הדברים והאמת אשר העלה רבי אמנון ונתבקש בישיבה של מעלה, ביום השלישי לטהרתו, נראה במראות הלילה לרבנא קלוימוס... ולימד לו את הפיוט ההוא, "ונתנה תוקף קדושת היום", ויצא אותו לשלוח אותו בכל תפוצות הגולה להיות לו עד וזיכרון. ויעש הגאון כן. זכותו תהא מגן וצניעה עלינו אמן.

על תולדותיו של רבי אמנון ממגנצא לא ידוע אבל רבי אמנון ממגנצא נודע ע"י סיפורו ופיוטו על ראש השנה הנפלא- מעשה בר' אמנון ממגנצא שהיה גדול הדור ועשיר ומיוחס ויפה תואר, והחלו השרים וההגמון לבקש ממנו שיהפך לדתם, וימאן לשמוע להם. ויהי כדברם אליו יום יום, ולא שמע אליהם, ויפצר בו ההגמון. ויהי כהיום בהחזיקם עליו, ויאמר: "חפץ אני להיוועץ ולחשוב על הדבר עד שלושה ימים", וכדי לדחותם מעליו אמר כן. ויהי אך יצא יצא מאת פני ההגמון שם הדבר לליבו על אשר ככה יצא מפיו לשון ספק, שהיה צריך שום עצה ומחשבה לכפור באלוקים חיים. ויבוא אל ביתו ולא אבה לאכול ולשתות ונחלה. ויבואו אליו קרוביו ואוהביו לנחמו וימאן להתנחם, כי אמר "ארד אל יביי אבל שאולה". ויבך ויתעצב אל ליבו. ויהי ביום השלישי בהיותו כואב ודואג וישלח ההגמון אחריו. ויאמר לא אלך. ויוסף עוד הצר שלוח שרים רבים ונכבדים מאלה, וימאן ללכת אליו. ויאמר ההגמון: "מהרה את אמנון להביאו בעל כרחו". ויסרה ויביאו אותו. ויאמר לו: "מה זאת אמנון, למה לא באת אלי למועד אשר יעדת לי, להוועץ ולהשיב לי דבר ולעשות את בקשתי". ויען ויאמר אמנון: "אני את משפטי אחרוך, כי הלשון אשר דבר ותכזב לך דינה לחתכה", כי חפץ היה רבי אמנון לקדש את ה' על אשר דבר ככה. ויען ההגמון ויאמר: "לא, כי הלשון לא אחתוך, כי היטב דברה, אלא הרגלים אשר לא באו למועד אשר דברת אלי אקצץ ואת יתר הגוף אייסר".

קו האמונה
02-6444250

אני אוהב
כל יהודי

אני אוהב
כל יהודי

אני אוהב
כל יהודי

הזמנת ריחן לרכב ומוצרים נוספים:
050-9931931

סיפור לשולחן שבת

מאמר ראש הישיבה -המשך-

ראש השנה שלי עולה על הכל

הזמן, דרבנה את העגלון עוד יו ת ר ו ה ו א הצליף

בסוסים וקרא להם: "רוצו ילדים חביבים, רוצו אל הרבי". והסוסים פתחו

בדהרה

במהירות לא רגילה. אחרי נסיעה בת כמה שעות נעצרה העגלה בברסלב. ברור היה כי נעשה כאן קפיצת הדרך. עת התשלום הגיע. בכיסו של רבי אבא היה גביע הזהב אותו רכש מתנה לרבי. בלית ברירה נתן לעגלון את הגביע היקר בשכרו, כשהוא מצטער מאוד על שלא יזכה השנה להגיש לרבי מתנת חג ופדיון נפש.

בין החוסים בצילו של רבנו הקדוש, רבי נחמן מברסלב זיע"א, מידי שנה ושנה בראש השנה, כציווי, היו רבי אבא השוחט מטשהערין ובנו רבי שמואל. השניים התכוננו במרץ רב לנסיעה הגדולה לברסלב, לראש השנה. רבי אבא במשך כל השנה חסך פרוטה לפרוטה המצטרפת לחשבון גדול עבור הוצאות הנסיעה. השנה הכין רבי אבא כמו בכל שנה 'פדיון נפש' הגון לתת לרבי. אבל הפעם היה זה פדיון מיוחד במינו, גביע זהב אותו רכש בדמים מרובים. חסך מפתו בכדי להעניק מתנה כדמי פדיון לרבי, למען יעלה זיכרונו לטובה בימים הנוראים.

השניים יצאו לדרך מבעוד מועד, והביטו בשמים שצבועים היו באפור קודר, גוון שאינו מבשר טוב. אם תהיה הדרך מלווה בסערות של שלג ומלאה בתקלות ועיכובים לא יספיקו להגיע לראש השנה. התנערו האב והבן מהמחשבות צופנות הרע, שילמו לבעל העגלה את מחיר הנסיעה המפולפל ונסעו. אך כמו להכעיס, מזג האוויר נהיה גרוע יותר מרגע לרגע. והחלו לרדת פתיתי שלג, האדמה המישורית הפכה בוצית ומסוכנת. באותה שנה חלו ימי ראש השנה בשני ושלשי בשבוע, ומשהגיעו בערב השבת לאומן על הדרך לברסלב, הסתובב העגלון היהודי אל השניים והודיעם באופן שאין ממנו חרטה: "זהו זה רבותי, לא אסתכן יותר, אנו נשארים לשבות באומן ואני איני זז מן המקום עד לשוך הסערה. סערה שכזו ועוד בתחילת החורף לא זכורה לי מעולם". הם שבתו את השבת באומן והתפללו בכל מאודם לשני ניסים: האחד, שלאחר השבת יהיה עגלון שיסכים לקחתם הלאה בדרך, והאחר שיגיעו עימו עוד בטרם יתקדש החג. שבת מתוחה עברה עליהם, ובמוצאה התלבשו במיטב ויצאו לתור אחרי עגלון. לוותר? חלילה! רעיון כזה לא עלה על דעתם אפילו לרגע! כל עגלון אליו פנו ענה בסירוב, הם לחשו תפילות נרגשות, חזיקו זה את זה, וציפו לישועה. והנה נזדמנה להם מציאה: עגלון יהודי כשר והסכים למרות הכל לצאת לדרך- לברסלב. "אבל זה לא בחינם. שבעה עשר זהובים אדרוש בעבור זה, ודומה שמישהו אחר גם עבור סכום כפול לא היה עושה זאת כעת" אמר העגלון. "שבעה עשר זהובים?!" נדהמו רבי אבא ורבי שמואל בנו.

"אם נעמוד כאן לשקול את העניין, כבר לא יהיה סיכוי להגיע", האיץ בהם העגלון.

כשהם רועדים מקור ורטובים, הצטנפו בתוך העגלה והחלו לנסוע. מידי פעם נעצרה העגלה. הסוסים בססו בשלג, ונתקעו, שוב ירדו שני החסידים לעזור לחלץ את העגלה. האחזה שנמלטה מפייהם בראותם כי קצר

אבינו מלכנו

ובגלל שאי אפשר להמליך את ה' בלי האמונה שהוא אבא רחמן, לכן תיקנו לנו חכמינו את תפילת "אבינו מלכנו" שאנו מתחילים לומר בראש השנה ואומרים אותה בכל יום בבוקר ובצהריים עד ליום הכיפורים.

כדי להזכיר לנו שכדי שנוכל לומר "מלכנו" ולהמליך את ה' עלינו ולקבל את כל מה שעושה איתנו באהבה וברצון - אנחנו חייבים לזכור שהוא "אבינו".

מלכנו הוא אבינו ואבינו הוא מלכנו. זה לא סתם מלך או מושל שגזר גזירות ואין לנו שום דרך להבין אותו ולהדהות איתו. מדובר באבא. מלך שהוא גם אבא. אבא לא עושה רע לילדים שלו.

אבא צר לו כשצר לילדים שלו, ואם הוא מוכן להצטער, זה ברור שהוא עושה זאת רק בגלל שהוא אבא רחמן ואוהב שרוצה באמת בטובת בניו ובהצלחתם ובשמחתם.

כאשר יודעים שה' יתברך הוא אבינו, קל מאוד לומר גם מלכנו, כלומר להמליך אותו עלינו ולרצות ברצון שלם את כל מה שהוא עושה איתנו גם בדברים שנראים לנו טובים וגם בדברים שנראים לנו לא טובים.

הסוד של ראש השנה

זהו הסוד של חוק התודה שמיד פועל ישועות. כי כל חוק התודה מבוסס על החיבור של "אבינו מלכנו", כלומר שזוכים להגיע לאמונה שה' הוא מלכנו, דהיינו שהכול לטובה ולומר על הכול תודה, דווקא מתוך האמונה שה' הוא אבא אוהב.

זהו מסביר את הגמרא שאומרת שהיו צדיקים שהתפללו תפילות ארוכות ולא נענו, ואילו רבי עקיבא רק אמר:

"אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה" ומיד נענה, כי אבינו מלכנו זה הסוד של כל ביטול הדינים וביטול הצרות והגזרות וזה הסוד של ראש השנה.

נכון שימי ראש השנה הם ימי דין ודרושים בהם כובד ראש ובכיות ותפילת מעומק הלב, אבל אסור לנו לאבד את ההרגשה שאנחנו עומדים לפני אבא, אסור לנו לאבד את ההרגשה שה' יתברך אוהב אותנו, שהוא מקדים את מידת הרחמים למידת הדין, וגם בימי הדין הקשים הוא דורש מאתנו להיות בטוחים בישועתו ובעזרתו ובאהבתו, ולהיות שמחים וטובי לב כמובא בהלכות ראש השנה על פי הכתוב בספק עזרא:

"כשיוצאין מבית הכנסת, יש ללכת בשובה ונחת, שמח וטוב לב, בביטחון כי שמע ה' בקול תפילתנו ותקיעותינו ברחמים, ואוכלין ושותין כי ה' הטובה. ומכל מקום ייזהר שלא לאכול אכילה גסה, ותהא יראת ה' על פניו" (קצש"ע).

שנה טובה וכתובה וחתימה טובה בספרן של צדיקים אמתיים לכל בית ישראל.

בברכת שבת שלום ומבורך

הפצת ליקוטי מוהר"ן
תכריע את הכף!
להזמנות: 052-2240696

מוסר הפרשה הידושים לפרשת שבוע

כנינים חסידות ברסלב

נְהַגְנוּ עוֹד אֲצֵל רִבְנֵי לְזָמֵר בְּלִיל רֵאשׁוֹן שָׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה 'אֲשֶׁת חַיִל' עִם הַגָּזֵן הַקָּדוֹשׁ, כִּי נִרְמַז בּוֹ מַעֲגַנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה: וְכֵן נְהַגוּ גַם בְּשֵׂרֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה חַל בְּשִׁבְתָּ, שְׁגַם אֶז זְמַרְוֹרֵק אֶת הַ'אֲשֶׁת חַיִל', וְלֹא שְׁאָר זְמִירוֹת שִׁבְתָּ: (שיש"ק ראש השנה שלו- קצט)

הַיּוֹ אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּזִהְרִים מֵאֵד לְכָל לְדַבֵּר כָּלֵל שֶׁאֵם דָּבָר מְעַרְבֵר רֹאשׁ הַשָּׁנָה קֹדֶם תְּפִלַּת הַתְּפִלָּה, עַד לְמִתְחַרֵּת אַחֲרֵי סִימָה תְּפִלַּת מֵסָרְף: (שם רא)

מוֹהַרְנֵ"ת אָמַר: "אִם נִתְאַסְפִּים עֲשֶׂרָה הַרְסָלְבֵר חֲסִידֵי" - רָאָה לְנִסְעֵ אֶל כָּל קְצֵי הָעוֹלָם לְתַחֲבֹ אֶת רֵאשׁוֹ בְּיַמֵּיהֶם' וְדַבֵּר אֶז לְעֵינֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשִׁבְתָּ מֵסָרְפִין כָּל הַקְּבוֹצֵי הַקָּדוֹשׁ, כְּפָה גְדוֹל עֲרָכּוֹ": (שם רלב)

לו הרי עד אחד ואין עד אחד נאמן הבא עד אחר עמך והוא הולך להביא את הלבנה ואינו מוצא אותה שהיא נכסית שנאמר (תהלים פא, ג) "תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו". יום שהלבנה מתבקשת ואינה נמצאת שהיא מוכסה. ועוד תמצא בכסה בגימטריא לבנה לרמז שהיא מתכסה בו". ואמרינן בפסיקתא (דר"כ בחדש השביעי) "ר' ברכיה פתח תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו וכל החדשים אינה נכסים אלא ליום חגנו והלא ניסן חדש ונתכסה ויש לו חג חגו בפני עצמו. אלא חדש ויש לו חג חגו בו יומו ואי זה? זה תשרי. תשרי כתיב ע"ש תשרי ותשבוק על חוביהם אימתי בחדש השביעי (ויקרא כז).

5 - להזכירו חרבן בית המקדש וקול תרועת מלחמת האיובים כמו שנאמר (ירמיה ד, יט) "כי קול שופר שמעה נפשי תרועת מלחמה". וכשאנו שומעים קול השופר נבקש מאת השם על בנין בית המקדש.

6 - להזכירו עקידת יצחק שמסר נפשו לשמים וכן אנתנו נמסור נפשנו על קדושת שמו ויעלה זיכרונו לפניו לטובה.

7 - כשנשמע תקיעת השופר נירא ונחרד ונשבר עצמנו לפני הבורא. כי כך הוא טבע השופר מרעיד ומחריד כמו שנאמר (עמוס ג, ו) "אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו".

8 - להזכיר יום הדין הגדול ולירא ממנו שנאמר בו (צפניה א, טז) "קרוב יום ה' הגדול קרוב ומהר מאד יום שופר ותרועה".

9 - להזכירו כבוי נדחי ישראל ולהתאוות אליו שנאמר בו (ישעיה כז, ג) "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאז האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקודש בירושלים".

10 - להזכירו תחיית המתים ולהאמין בה שנאמר בה (ישעיה יח, ג) "כל יושבי תבל ארץ כנשוו נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו". ואומר במדרש (עי' זוהר שופטים) "כל השנה השטן מקטר על ישראל לפני הקדוש ברוך הוא והקב"ה דוחה אותו לר"ה ליום הדין ובר"ה בא השטן לקטר מביא החמה להעיד על עונותיהם של ישראל והחמה מעידה. והקב"ה אומר

עשרה טעמים לתקיעת שופר לפי הרס"ג

בספר אבודרהם, בסדר תפילת ראש השנה, מביא את דברי הרס"ג שכותב עשרה טעמים לתקיעת שופר:

כתב רבי סעדיה מה שצונו הבורא יתברך לתקוע בשופר בר"ה יש בזה עשרה עניינים.

1 - בראש השנה היה סיומ בריאת העולם ובו מלך ה' על העולם, וכן עושין המלכים בתחילת מלכותם שתוקעין לפנייהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכל מקום התחלת מלכותם. וכן אנו ממליכין עלינו את הבורא ליום זה. וכך אמר דוד (תה' צח, ו) "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'".

2 - יום ר"ה הוא ראשון לעשרת ימי תשובה ותוקעין בו בשופר להכריז על ראשנו כמי שמזהיר ואומר כל הרוצה לשוב ישוב ואם לאו אל יקרא תגר על עצמו. וכן עושין המלכים מזהירין את העולם תחלה בגזירותם וכל העובר אחר האזהרה אין שומעין לו טענה.

3 - להזכירו מעמד הר סיני שנאמר בו (שמות יט, טז) "וקול שופר חזק מאד". ונקבל על עצמנו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע.

4 - להזכירו דברי הנביאים שנמשלו כתקיעת שופר שנאמר (יחזקאל לג, ד) "ושמע השומע את קול השופר ולא נזהר, תבוא חרב ותיקחהו, דמו בראשו יהיה. את קול השופר שמע ולא נזהר, דמו בו יהיה, והוא נזהר נפשו מלט".

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הלכות הנוגעות לתקיעות שופר

מלחמת האיובים, וכשאנו שומעים את קול השופר נבקש מאת ה' על בנין בית המקדש.

- א. להזכיר עקידת יצחק שמסר נפשו על קידוש ה', וכך אנו מוכנים למסור נפשנו על קדושת ה' ויעלה זכרונו לטובה.
- ב. כשנשמע קול השופר נרעד ונפחד כי טבע השופר להרעיד את הלבבות.
- ג. להזכיר את יום הדין הגדול והנורא ולירא ממנו, שנאמר בו קרוב יום ה' הגדול, קרוב ומהר מאד יום שופר ותרועה.
- ד. להזכיר את יום הגאולה וקייבוץ גלויות שבו נאמר "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול".
- ה. להזכירו תחיית המתים ולהאמין בה כמו שנאמר "כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוו נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו".

אדם שהלך לשירותים באמצע התפילה בשעת התקיעות, האם יכול לברך ברכת אשר יצר, או שנחשב להפסק?

אם היה צריך לנקיבו בין תקיעות דמיושב לתקיעות דמעומד מותר לברך אשר יצר ואינו נקרא הפסק. שו"ת מנחת יצחק (חלק ד' סימן מ"ז), שו"ת שבט הלוי (חלק ה' סימן מ"ו).

וטוב לכוון בהם בשעת התקיעות, נכתוב את חלקם:

- א. מכיון שביום זה ברא הקב"ה את העולם ומלך עליו, וכך דרך העולם שממליכים את המלכים בתחילת מלכותם שתוקעים לפנייהם בחצוצרות ושופרות, כך אנו ממליכים את בורא עולם וכמו שנאמר דוד המלך (תהילים צח) בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'.
- ב. ראש השנה הוא היום הראשון לעשרת ימי תשובה, ולכן אנו מכריזים שכל מי שרוצה לשוב בתשובה זה הזמן, וכך היה דרכם של המלכים להזהיר תחילה את המדינה על הגזירה שלהם.

- ג. להזכיר מעמד הר סיני שנאמר בו "וקול שופר חזק מאד", ולכוון שכעת אנו מקבלים על עצמנו מה שקיבלו אבותינו.
- ד. להזכיר לנו להאמין בדברי הנביאים שנמשלו כתקיעת שופר, כמו שנאמר (יחזקאל לג) ושמע השומע את קול השופר...
- ה. להזכיר את חורבן בית המקדש וקול תרועת

מה הסיבה שנוהגים לכסות את השופר בשעת הברכות ולגלות אותו בשעת התקיעה בלבד?

שני טעמים נאמרו בפוסקים:

- א. בספר קדמת הזהר לרבנו דוד לוריא כתב שזה זכר למה שמסופר במדרש שכאשר אברהם ערך את העצים לעקידה, נטל את יצחק אבינו והצניע אותו שלא יזרוק עליו השטן אבן ויפצע אותו ויפסול אותו לקרבן, ומכיון שהשופר בא להזכיר עקידת יצחק, אנו מצניעים את השופר זכר למה שאירע שם.
- ב. בליקוטי מהרי"ח (חי' דף ע' ע"א) כתב שהטעם הוא שלא יתאחד השטן בשופר ויעכב התוקע מלתקוע. (שופר בציון פרק ה' ע"א רמ"ג).

מה הטעמים למצוות תקיעת שופר בראש השנה, ומה עלינו לכוון בשעת התקיעות?

בספר אבודרהם (תפילת ראש השנה) כותב עשרה טעמים מדוע ציוותה התורה לתקוע בשופר ביום ראש השנה,